

Kvinder, der kommer ind i dette Samarbejde.

Vi siger, at Danmark er et kristent Land. Er det det? Der er megen Kristendom i Danmark, men mærkes den i vore Sogneraad, Byraad og i vor Rigsdag? Vi jamrer og klager over, at Folket gaar til Grunde i Synd og indre Strid. Vi ser med Sorg paa den nedbrydende Presse, den nedbrydende Literatur, paa Livet paa vore Gader og paa meget andet. Alt dette reguleres ovenfra, og en Bom hist og en Bom her vilde kunde dæmme op for meget. Hvorledes stiller vi os? Ser vi paa os selv og siger: vi er faa, vi er smaa; vi har ikke Ævnerne, vi har ikke Kræfterne, vi har ikke Tiden, der kræves til at tage fat her. Eller — ser vi paa ham, der er mægtig i de svage?

Er ogsaa paa dette Omraade Gud en Virkelighed for os?

Regner vi med Gud?

J. B.

En Række Udtalelser om Kvindestemmeret.

(Fortsættelse.)

Pastor N. Juhl, København, Form. for „Det Blaa Kors“ (kristelig Afholdsening):

1. Ja.

2. Om end man vistnok ikke skal gøre sig for store Forventninger om de nærmeste Følger, tør man dog nok haabe, at f. Eks. et Samfundsspørgsmaal som *Drikkeriet* vil blive modarbejdet med mere Kraft fra Lovgivningsmagtens Side, naar Kvinderne kommer til at tale med.

3. Hvad man anser for Ret, bør man ogsaa arbejde for. N. Juhl.

Komtesse Henriette Knuth, Formand for „Kristelig Forening for unge Kvinder“ (K. F. U. K.).

Det første og tredie Spørgsmaal vil jeg gerne besvare under eet, idet jeg forudskikker den Bemærkning, at det kun er paa egne Vegne, jeg taler.

1. og 3. Jeg anser det ikke for ønskeligt, men mener, at det uigenkaldeligt kommer, og derfor kan jeg ikke *arbejde* for, at vi Kvinder faa politisk Valgret og Valgbarhed; *modarbejde* det tør jeg ikke, og det absolut afventende Standpunkt vilde være kortsynet og forkert.

Som dansk Kvinde er intet af det, som angaar mit Folk og det Land, „Herren min Gud har givet mig“, uvedkommende for mig, og derfor har jeg heller ikke Lov til, naar det store tunge Ansvar, at tage direkte Del i vort Lands Lovgivning, lægges paa os Kvinder, at unddrage mig dette; *indirekte* ad Bønnens Vej anser jeg det for givet, at enhver troende Kvinde *er* med til at bære Ansvaret. Derfor bliver mit nuværende Standpunkt, at jeg saavidt muligt søger at erhverve mig Indsigt i og Kendskab til vort Lands kommunale og politiske Liv, mens jeg beder Herren gøre mig lydhør og lydig overfor Hans Vilje med mig ogsaa paa dette Omraade.

2. Saalænge vi ikke ved, i hvilken Udstrækning Valgret og Valgbarhed gives til os Kvinder — om til alle eller kun til en Del — synes det mig umuligt at udtale sig om Følgerne.

Henriette Knuth.

Rosendal pr. Faxe, d. 16.—4.—1910.